

Banen, hvilken Bane, som bekendt, gaar over en smal Landstrimmel med en meget tynd Befolkning. Ved Gennemførelsen af denne Serie af Jernbaneanlæg er man gaaet noget videre, idet man til 2 eller 3 Baner, som jeg allerede har nævnt, foreslaar at yde et Statstilskud af $\frac{2}{3}$. Og naar man har gjort dette, er det, fordi man har ment, at for disse Baners Vedkommende er der analoge Forhold, som i nogen Maade — om end ikke helt — kunne jævnstilles med det andet. Overfor dem, som maatte mene, at til Trods for, at vi saaledes ere gaaede noget videre med Statstilskuddet end nogen Sinde tidligere, maa Statstilskuddene dog anses for at være noget knappe, vil jeg sige, at naar vi staa overfor Vedtagelsen af denne Jernbanelov, er Forholdet paa et vist Punkt noget anderledes, end det tidligere har været. Hvad jeg her tænker paa, er Værdistigningsskatten. Vi foreslaa her Gennemførelse af en Værdistigningsskat, som forhaabentlig lykkes.

Jeg vilde anse det for en meget mislig Ting, hvis dette Jernbaneforslag gennemføres, uden at Værdistigningsskatten samtidig gennemføres. Denne Værdistigningsskat vil tilføre Kommunerne en Erstatning eller i det mindste en delvis Erstatning, som man ikke tidligere har kendt, for det Tilskud, der ydes til Anlæg af Jernbaner. For Kommunerne er der aldrig nogen Sinde tidligere, naar der har været Tale om Anlæg af Jernbaner, skabt Adgang til at indkassere en Del af det Udlæg, de have haft, saa direkte, som det i Fremtiden vil blive Tilfældet, naar Værdistigningsskatten bliver vedtagen. Og jeg mener, at denne Udsigt i betydelig Grad maa kunne trøste de ærede Medlemmer og dem ude i Landet, som ere ængstelige for, at Statstilskuddet til Privatbanerne er ansat for knapt. Jeg tror, at de ved Værdistigningsskatten ville kunne opnaa en Erstatning, saaledes at det vil vise sig, at det Statstilskud, som Ministeriet og Udvalget have fastsat, ligger endog betydeligt over, hvad man tidligere har givet, naar den Fordel, som Værdistigningsskatten giver Kommunerne, efterhaanden indkasseres.

Selvfølgelig kan denne Lov, naar den vedtages med de af den højtærede Minister og Udvalget stillede Ændringsforslag, ikke antages at skulle gælde for evige Tider. Der er ingen af os, der nærer et saa forfængeligt Haab. Skal Landets økonomiske Udvikling blive ved at foregaa i samme Udstrækning som tidligere, vil den Tid

ikke være fjern, da vi atter staa over for Kravet om Gennemførelse af ny Serier af Jernbaner. Men jeg drister mig dog til at paastaa, at naar denne Lov bliver gennemført med de Ændringsforslag, som ere stillede til 3die Behandling, vil dermed være vedtaget en Lov, der paa en god og forsvarlig Maade fyldestgør Tidens Krav til Anlæg af Jernbaner, og man er jo nødt til at bøje sig for, baade hvad Tiden kræver, og for de finansielle Forhold, som til enhver given Tid foreligge. Det er derfor min Opfattelse, at vi her staa overfor Gennemførelsen af en god og forsvarlig Lov, og med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale de af Ministeren og Udvalget stillede Ændringsforslag til Vedtagelse af det høje Ting.

Christian Rasmussen: Ogsaa jeg kommer til at lægge lidt Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed, men jeg skal ligesom den ærede Ordfører for Flertallet indskrænke mig til det mindst mulige. Jeg kommer imidlertid til at udtale mig om nogle af de Ændringsforslag, som den ærede Ordfører ikke har udtalt sig om, og da særlig om dem, hvor jeg tilhører det Mindretal, som har stillet disse.

Det første af de Ændringsforslag, jeg skal udtale mig om, er Forslaget under Nr. 4 angaaende Banen fra Skern til Skive. Det gør mig meget ondt, at den højtærede Minister ikke trods sine meget velvillige Udtalelser om dette Forslag ved 2den Behandling har kunnet gaa med hertil. Jeg havde ved 2den Behandling og har fremdeles den bestemte Overbevisning, at det Forslag, som et Mindretal har stillet, er det eneste af de stillede Forslag, der vil gøre Ret og Skel til alle Sider. Det første af de andre to Forslag, det, der er stillet under Nr. 2 af den ærede Minister, vil ikke alene i høj Grad forfordele Sognene omkring Vildbjerg, særlig Ørre og Sinding Sogne, men det vil i meget høj Grad skade Holstebrø, hvis naturlige Opland drages bort fra denne By og ind til Ringkøbing. Det vil blive den Virkning, den højtærede Ministers Forslag vil faa, rent bortset fra, hvad jeg før har haft Lejlighed til at nævne, at denne Banelinie vil komme til at slaa nogle ganske mærkværdige Krumninger for overhovedet at kunne praktiseres ind til Ringkøbing. Det Forslag, som den højtærede Minister her har stillet, og som er tiltraadt af et Flertal indenfor Udvalget, er det daarligste af de Forslag, der her ere komne frem, og det